

PREDICA PSF. CORNEL DAMIAN CU OCAZIA CELEI DE-A IV-A ÎNTÂLNIRI NAȚIONALE A
COMUNITĂȚII MAGNIFICAT

(Snagov, 26 mai 2012)

Preacucernici Părinți, iubiți frați și surori,

Suntem în ajunul solemnității Coborârii Duhului Sfânt, Rusaliile, eveniment care a avut loc așa cum știm, și cum ne spun Sfintele Evanghelii, la cincizeci de zile după evenimentul învierii Domnului nostru Isus Cristos. De altfel, este o legătură strânsă între aceste două momente, două evenimente: învierea, și coborârea Duhului Sfânt. Cristos, ne spune Sfânta Evanghelie, apare în mijlocul apostolilor săi, în mijlocul celor adunați în Cenacol și suflă asupra lor, spunându-le: “Primiți-l pe Duhul Sfânt”. Iată, acest moment al dăruirii Duhului Sfânt în ziua de Rusalii a fost precedat de un altul, și anume momentul morții lui Cristos pe cruce care este marcat de același gest: Cristos își dă Duhul, își dă Spiritul, ne spune Sfânta Evanghelie. Acest eveniment al dăruirii, al oferirii Duhului Sfânt, îl celebrăm și noi în această seară. Și mă bucur că, iată, sunt împreună cu voi, așa cum Apostolii erau împreună în Cenacol, așteptându-l pe Duhul Sfânt. Mă bucur că împreună cu voi îl putem invoca pe Duhul Sfânt în această seară ca să coboare asupra noastră, să coboare asupra Bisericii. Noi știm că această realitate a coborârii Duhului Sfânt este mereu prezentă în Biserică, dar putem spune că de Rusalii această revărsare a Duhului Sfânt poate fi considerată mai abundentă sau noi o conștientizăm mai mult.

Vă salută arhiepiscopul. Știu că l-ați așteptat pe Înalt Preasfinția sa. Dorea să fie în această seară împreună cu voi, dar a trebuit un pic să se odihnească după câteva zile de febră, și în felul acesta, mâine, în catedrală, în catedrala sa, să poată celebra cu solemnitate Rusaliile, așa cum prevăd de altfel normele nu numai cele liturgice, ci și cele canonice: ca episcopul să fie în catedrala lui în solemnitatea Rusaliilor. Oricum, vă salută și vă asigur că vă poartă în gândurile, în inima, în preocupările lui de păstor.

Iubiți frați și surori, aceeași Evanghelie ne spune că cei adunați în Cenacol erau în rugăciune atunci când a avut loc coborârea Duhului Sfânt. Dar se face o mențiune acolo, și anume: i-a determinat pe ucenicii lui Cristos să stea împreună, că au închis ușile. Și sigur că dacă teama scade atunci când ești împreună cu altul, ea se intensifică când ești singur sau cu un grup mai mic. În acest context de teamă, de neliniște, apare Cristos care suflă, dăruindu-l pe Duhul Sfânt. De altfel, Sărbătoarea Rusaliilor, iubiți frați și surori, este și o eliberare a noastră. Este și o eliberare de orice teamă știută sau neștiută. Este o eliberare de teama care ne înconjoară uneori sau pe care o purtăm în sufletul nostru sau ne este provocată de altul sau de altceva. Pentru că există teamă pe care ți-o produce altcineva, dar este și o teamă care uneori te macină și care este cauzată de tine, de neliniștea ta, de lipsa ta de fidelitate, de lipsa de comuniune cu Domnul.

Prima lectura vorbește într-o profecie că Domnul va deschide mormintele și va scoate din ele pe poporul său. Și ceea ce era lipsit de viață, acele oase, în viziunea profetului vor fi aduse la viață. Iată misiunea Duhului Sfânt. El este cel care dă viață, este dătătorul de viață, „Domnul și de viață dătătorul”, așa cum mărturisim în Crez. Începe *Anul Credinței*. Domnul și de viață dătătorul dă o viață a sufletului și înfelul acesta omul este eliberat pentru că trăiește în Duh, trăiește în Spirit. Și acest Duh- ne spune cea de a doua lectură – vine în ajutorul slăbiciunilor noastre, pentru că e veritabil, iubiți frați și surori, rămânem slabi, purtându-ne povara slăbiciunilor noastre.

Sf. Paul, în Scrisoarea către Romani, capitolul 7 dacă îmi amintesc bine (noi am citit cea de a doua lectură din capitoul 8), deci, în capitolul 7, versetul 15 sau 14, spune un lucru frumos: că vede binele pe care îl dorește și vrea să-l facă, dar nu-l face, și face în schimb răul pe care nu-l vrea, pe care îl detestă. Și noi, în viața noastră a fiecăruia, se întâmplă același lucru. Pentru că nu totdeauna facem binele pe care îl admirăm, îl elogiem eventual, ci facem răul pe care nu-l vrem. Duhul Sfânt, iată, ne spune același Apostol al neamurilor în aceeași scrisoare, vine în ajutorul slăbiciunii noastre, intervine, spune Sfântul Paul, pentru noi cu strigăte negrăite. Duhul Sfânt strigă, iar Dumnezeu, care vede adâncurile inimii recunoaște gândurile Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt, iubiți frați și surori, în al treilea rând, și aici mă opresc, Duhul Sfânt este cel care sfințește și purifică viața unui creștin. Voi știți că în iconografia creștină Duhul Sfânt este uneori reprezentat printr-un porumbel. Duhul Sfânt apare reprezentat printr-un porumbel. V-ați întrebat vreodată de ce Duhul Sfânt este reprezentat printr-un porumbel? Sigur, îmi veți spune imediat că sub formă de porumbel a coborât la botezul lui Isus în Iordan. Deci, aveți- să zicem - un argument biblic. Da. E un argument biblic: a coborât sub formă de porumbel și e adevărat acest lucru. Dar am găsit și o altă explicație care mie mi-a plăcut și v-o spun înseara aceasta vouă. Poate o știți. Preoții cu siguranță o știu. Un mare părinte al Bisericii, Sf. Grigore de Nissa - face parte din grupul sfinților părinți de la începutul Bisericii, frate cu marele Vasile cel Mare, sfântul Vasile cel Mare. Acest părinte al Bisericii, Grigore de Nissa, a scris un tratat care se numește „De Virginitate”, adică „despre feciorie”. Grigore a fost episcop de Nissa, căsătorit, apoi a renunțat la căsătorie. Suntem în secolul III – IV, când celibatul clericilor în Biserică încă nu era foarte bine structurat ca astăzi. El renunță la soție, devine preot și apoi episcop de Nissa, deci fusese căsătorit. Dar scrie apoi un tratat extraordinar despre feciorie. În acest tratat, la un moment dat, face o reflecție foarte frumoasă și spune că Duhul Sfânt este reprezentat în iconografie printr-un porumbel, pentru că porumbelul nu are fiere. Nu știu dacă este vreun specialist aici în zoologie, sau un profesor de zoologie, sau vreun medic, să ne poată spune dacă este adevărat sau nu, dar unii au verificat, și, într-adevăr, porumbelul nu are fiere. Neavând fiere, nu se apropie de ceea ce este murdărie sau mâncare murdară, cum ar fi: viermi, omizi, șoareci, așa cum fac alte păsări, păsările răpitoare. El nu mănâncă astfel de vietăți pentru că nu-i permite constituția; neavând fiere, nu suportă, nu poate să facă acest lucru. Iar Sfântul Grigore de Nissa spune că, de fapt, acesta este rolul Duhului Sfânt în viața noastră: să ne ajute să ne sfințim viața. Și sfințenia vieții înseamnă tocmai respingerea a ceea ce este murdar, a ceea ce contaminează, a ceea ce pătează. Și nu numai societatea de astăzi, dar și societatea de pe vremea Sfântului Grigore de

Nissa oferea astfel de ocazii în care omul se putea contamina cu ușurință de ceea ce propune lumea. Avându-l pe Duhul Sfânt, El sfințește și protejează viața noastră spirituală. De aceea este important să-l invocăm pe Duhul Sfânt. Și mă bucur că în seara aceasta, în ajun de Rusalii, împreună cu voi îl invocăm pe Duhul Sfânt să coboare asupra noastră și asupra Bisericii.

Cristos s-a înălțat!